

سُورَةُ الشُّورَى سوره قی الشوری

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئەوێپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِیمِ ئەوێپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

حَمِّ حامیم (۱) عَسَقَ عَسَق (۲) كَذَلِكَ ئاوا یُوحِیَ سروش و نیگا ده‌كات إِلَیْكَ بۆتۆ وَاِلَی و بۆ الَّذِینَ ئەوانه‌ی مِّن له

قَبْلِكَ پێش تۆ اللَّهُ خُودایِ الْعَزِیزِ ئەوێپه‌ری ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناوێکی خودای پیرۆزه) الْحَكِیمِ دانا و ته‌واو کاربه‌جێ (۳)

لَهُ هُی ئەوه مَا فِي ئەوه‌ی له السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌كان هَ وَمَا و ئەوه‌ی فِي له ، له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی وَهُوَ و ئەوه

الْعَلِيِّ به‌رز و بلند یِ الْعَظِيمِ ئەوێپه‌ری شكۆداری گه‌وره (۴) تَكَاد خه‌ریكه السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌كان

يَتَفَطَّرْنَ لیکده‌تازین و له‌ت و په‌ت ده‌بن مِّن له فَوْقَهُنَّ سه‌ره‌ریان وَالْمَلَائِكَةُ و فریشته‌كان يُسَبِّحُونَ پاك ڕاده‌گرن و ستایش ده‌که‌ن

بِحَمْدٍ به‌ سوپاسگوزاری رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان وَيَسْتَغْفِرُونَ و داوای لیخۆشبوون ده‌که‌ن لَمَن بۆ ئەوه‌ی فِي له ، له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی دان

أَلَّا ده‌بزانن إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهِ خُودا هُوَ ئەوه الْغَفُورِ ئەوێپه‌ری لیبوورده یِ الرَّحِیمِ ئەوێپه‌ری به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده (۵)

وَالَّذِینَ ئەوانه‌ی اتَّخَذُوا دیاریان‌کردوه و دایان‌ناوه مِّن - دُونِهِ بێجگه (-له) و أَوْلِیَاءَ دۆست و پشتیوان اللَّهُ خُودا حَفِیظ پارێزه‌ره

عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان ، بۆ سه‌ریان ، له‌سه‌ریان وَمَا - أَنْتَ تۆ عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریاندا یُوحِیَ چاودێروسپێردراو -نیت (۶) وَكَذَلِكَ و ئاوا

أَوْحَيْنَا سروش و نیگامان‌کرد إِلَیْكَ بۆتۆ قُرْءَانًا قُورئانیکی عَرَبِيًّا (به‌زمانی) عه‌ره‌بی یه لِتُنْذِرَ تا بترسێنی و بیدارکه‌یته‌وه أُمَّ دایک و چه‌قی

الْقُرَى گونده‌كان (مه‌ککه) وَمَنْ و ئەوه‌ی حَوْلَهَا له‌ ده‌ورو به‌ریتی وَتُنْذِرَ و بترسێنی و بیدارکه‌یته‌وه یَوْمَ رۆژی

الْجَمْع کۆبوونه‌وه و کۆکرانه‌وه لَارِیْب بچوکتین گومان نیه فِيه تیایدا فَرِیقٌ کۆمه‌لێ فِي له ، له‌ناو الْجَنَّةِ به‌هه‌شت وَفَرِیقٌ و کۆمه‌لێ

فِي له ، له‌ناو السَّعِيرِ ئاگری جۆشدرای دۆزه‌خ (۷) وَلَوْ وئه‌گه‌ر شَاءَ - اللَّهُ خُودا (-ویستبای) لَجَلَّهْمُ ئەوه به‌دُنْیایی ئەوانی ده‌کرده

أُمَّةً - وَاحِدَةً یه‌ک (-ئومه‌ت و کۆمه‌ل) وَلَکِنْ به‌لام یُدْخِل - مِّن ئەوه‌ی یَشَاءَ (-ده‌خاته) ئەو ده‌یه‌ویت فِي ئاوا

رَحْمَتِهِ مِهْره بانی خوی (له بههشت) وَالظَّالِمُونَ وسته مکاران مَا لَهُمْ بۆیان نییه مِّن (هیچ) وَلِيّ دۆست

وَلَا نَصِيرَ و نه (هیچ) پشتیوان و یارمه تدهریک (۸) أُم یان اَنَّا دياريانکردوه و دایانناوه مِّن - دُونِهِ بیجگه (-له) و

أُولَآءِ دۆست و پشتیوان فَاللّٰهُ ئەوه خودا هُو ئەوه أَلَوِيّ دۆست و پشتیوانی راستییه وَهُوَ ئەوه يُحْيِ ئەژیښتهوه و زیندوو ده کاتهوه

أَلَمَوْتِ مردووه کان وَهُوَ ئەوه عَلَى له سهر كُل هه موو شَيْءٍ شتیک قَدِير تهواو تواناداره (۹) وَمَا ئەوهی

أَخْتَلَفْتُمْ ناکۆک بوون فِيهِ تیایدا مِّن ههر شَيْءٍ شتئ (بوو) فَحُكْمُهُ ئەوه حوکم و بپارەکهی إِلَى بۆ ، بۆلای اللّٰهُ خودا ذَالِكُمْ ئەوهیه

اللّٰهُ خودا رَبِّي پهروهردیگارم عَلَيْهِ هه رههوَ تَوَكَّلْتُ پشتم بهستوه و متمانه م کردوه وَإِلَّاهُ و ههر بۆلای ئەو أُنِيبُ ئەگه ریتمه وه

(۱۰) فَاطِر خولقینهری السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی جَعَلَ داینا ، دروستیکرد ، وایلیکرد لَكُمْ بۆتان مِّن له

أَنفُسِكُمْ نه فس و زاتی خۆتان أَزْوَاجِ هاوسه رانیك وَمِن و له الْأَنْعَمِ مهړ و مالات و ئاژه لان أَزْوَاجِ جوت انیک

يَذَرُوكُمْ زۆرتانده کات فِيهِ تیایدا لَيْسَ نیه كَمِثْلِهِ وهك و نمونه ی ئەو شَيْءٍ شتئ وَهُوَ ئەوه

السَّمِيعِ تهواو بیسهر (ناوێکی پیرۆزی خودایه) الْبَصِير تهواو بینهر به هه موو شتئ (۱۱) لَهُ له مَقَالِدِ جلهو و کلیلی

السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی يَبْسُطُ فرهوان و زۆر ده کات الرِّزْقِ رۆزی و بژیوی لَمَن بۆ ئەوهی يَشَاءُ ئەو بیهوئیت

وَيَقْدِرُ و تهنگی ده کات إِنَّهُ به دنیایی ههر ئەوه بِكُلّ به هه موو شَيْءٍ شتئ عَلِيم تهواو زانا و ئاگادار (۱۲) شَرَعَ بهرنامه پێژی کردوه

لَكُمْ بۆتان مِّن له الدِّينِ ئاین مَا وَصَّى ئەوهی فهرمان و وهسیه تیکرد بِهِ یی نُوحًا نوح وَاللّٰهِ و ئەوهی

أَوْحَيْنَا سروش و نیگمانکرد إِلَيْكَ بۆتۆ وَمَا ئەوهی وَصَّيْنَا فهرمانمانکرد بِهِ یی إِبْرَاهِيمَ (پیغه مبهر) ئیبراهیم وَمُوسَى و موسا

وَعِيسَى و عیسا أَنْ كِه أَقِيمُوا رپیک و دامه زراو بکهن الدِّينِ ئاین و دهستور و یاسا وَلَا تَتَفَرَّقُوا و په رت و ناکۆک مه بن فِيهِ تیایدا

كَبُرَ زۆر گه وره و مه زن و گرانبوو عَلَى له سهر الْمُشْرِكِينَ موشریک و هاوبه شدانه ران مَا تَدْعُوهُمْ ئەوهی ئیوه بانگ ده کهن إِلَّاهُ بۆی

اللّٰهُ خودا (خوی) يَجْتَبِيْ هه لده بژیئ إِلَّاهُ بۆ لای خوی مَن ئەوهی يَشَاءُ ئەو بیهوئیت وَيَهْدِيْ و رینموونی ده کات إِلَّاهُ بۆ لای خوی

مَنْ تَهْوَى يُنِيبُ دهگه پټه وه (۱۳) وَمَا - تَفَرَّقُوا په رت و ناکوک (-نه) بوون إِلَّا مِنْ له بَعْدُ دواى

مَا جَاءَهُمْ تَهْوَى بۇيان هات اَلْعِلْمُ زانين و زانيارى بَغْيًا وهك ده سندرځى و سته مكارى يَنَّهُمْ نيوانيان

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ و ته گهر و ته يه ك نه بوا سَبَقَتْ پيشتړ كرابوو مِنْ له رَبِّكَ په روه رديگارت اِلَى تا اَجَلَ كاتيكي دياريكراوى

مُسْمًى ناونراوى لَقْضِي به دننپاي براندرايه وه يَنَّهُمْ نيوانيان وَاِنَّ و به دننپاي اَلَّذِينَ تهلوانه ي اُورِثُوا بۇيان وهك ميراث به جيته پلرابوو

اَلِكِتَابُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانيه كان) مِنْ له بَعْدِهِمْ له دواى تهلوان لَفِي به راستى له شَكَ گومان و راپاي مِّنْه لِي

مُرِيبُ پرله دوودلى و گوماندارى (۱۴) فَلِذَلِكَ جا له به ره ه ندى فَاَدَعَ بانگخوازى بكه وَاَسْتَقِمَّ و دامه زراو و جيگيريه كَمَا هه روهك

أَمَرْتُ فه رمانت پيكراره وَلَا تَتَّبِعْ و مه كه وه دواى أَهْوَاءَهُمْ چه ز و ثاره زووبازى تهلوان وَقُلْ و بلى ءَامَنْتُ بروامه پناوه بِمَا به وى

أَنْزَلَ دايبه زاند اَللَّهُ خودا مِنْ له كِتَابٍ كيتابى وَأَمَرْتُ و فه رمانم پيكراره لِأَعْدِلَ تا دادوه ريپكه م يَنَّهُمْ نيوانتان اَللَّهُ هه ر خودايه

رَبُّنَا په روه رديگارمان وَرَبُّكُمْ و په روه رديگارتان لَنَّا هى ئيمه يه اَعْمَلْنَا كار و كرده وه كانمان وَلَكُمْ بۇ ئيوه اَعْمَلَكُمْ كار و كرده وه كانتان

لَا حِجَّةَ به لگه گورى و دمه ته قى نيه يِنَّنَا نيوان ئيمه وَيَنَّهُمْ نيوانتان و اَللَّهُ خودا يَجْعَلُ كوده كاته وه يِنَّنَا نيوان ئيمه

وَأَيُّهُ و هه ر بۇلاى تهلوه اَلْمَصِيرُ چاره نووس و سه رته نجام (۱۵) وَالَّذِينَ تهلوانه ي يَحْجُونَ دمه قاله ده كه ن و به لگه دپننه وه

فِي ده باره ي اَللَّهُ خودا مِنْ له بَعْدُ دواى مَا اسْتَجِيبُ تهلوه ي وه لامي بانگهواز درايه وه لَهُ بۇى ، بۇته و

مَحْتَمٌّ به لگه هپنان و دمه دمه پيان دَاَحِضَةً پوچكراوه عِنْدَ لاي رَبِّهِمْ په روه رديگاريان وَعَلَيْهِمْ و له سه ريانه غَضَبٌ خه شم و تووړه ي

وَلَهُمْ و بۇيان هه يه ، هه يانه عَذَابٌ عه زاب و ته شكه نجه ييكي شَدِيدُ توند و تير (۱۶) اَللَّهُ خودا اَلَّذِي تهلوه ي اُنْزَلَ دايبه زاند

اَلِكِتَابُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانيه كان) بِالْحَقِّ به چه ق و راستى و رهاوى وَالْمِيزَانُ و ته رازوو وعه داله ت وَمَا و چون يُدْرِكُ بزاني

لَعَلَّ به لكوو اَلْسَاعَةُ رۇزى قيامه ت قَرِيبٌ نزيك (بيت) (۱۷) يَسْتَعْجِلُ په له ده كات بِهَا ييى اَلَّذِينَ تهلوانه ي

لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهينن بِهَا ييى وَالَّذِينَ تهلوه ي (كهس) انه ي ءَامَنُوا بروايان هينا مُشْفِقُونَ زراويان چوو ه مِّنْهَا لِي وَيَعْلَمُونَ و ده زانن

أَنَّهُا تَهْوِيَانِ الْحَقَّ هَقَّ وَ رَاسَتِي هَ أَلَا دَهْبَزَانِ إِنَّ بَهْدَنْيَايِ الَّذِينَ تَهْوَانِي يَمَارُونُ گومانکاریده کهن فِي دهربارهی

السَّاعَةِ رَوْزِي قِيَامَتِ لَفِي بَه رَاسَتِي لَه ضَلَلُ گومراییه کی بَعِيدُ زُورِ دَوورِ (لهههق) (۱۸) اللَّهُ خُودَا لَطِيفٌ بَه سَوَزو دَلُوفَانَه

يَعْبَادِهِ بَه بَه نَدَه کَانِي يَرْزُقُ بَژتوی دهبه خشیتَه مَنْ تَهْوِي يَشَاءُ تَهو بیهوئیت وَهُوَ وَ هَر تَهْوَه الْقَوِي تَهوپه یری بههژی

الْعَزِيزُ تَهوپه یری دهسه لاتنداری بالادهست (ناوئکی خودای پیروزه) (۱۹) مَنْ تَهْوِي كَانْ پِيشْتَرُ يُرِيدُ دهیویست

حَرْتُ دروئینه و کۆکردنهووی بهری الْأَخِرَةِ دَوَارْوَزُ نَزْدَ زِيَاد دهکهن لَهْرُ بَوِي ، بَوْتَهو فِي لَه حَرْتِه دروئینه و بهری تَهو

وَمَنْ وَ هَرکَه سِي كَانْ پِيشْتَرُ يُرِيدُ دهیویست حَرْتُ دروئینهی الدُّنْيَا دُونِيا نَوْتَه يِي دَهْدِينِ مِنْهَا لَه وَمَا تَهْوَه لَهْرُ وَنِيه فِي لَه

الْآخِرَةِ دَوَارْوَزْدَا مِنْ بَوِي نَصِيبُ (هيج) به شَيِك (۲۰) أَمْ يَنْ لَهْمُ بَوِيَان هَه يَه شُرْكُوْا هاوبه شدانه ر و شهریکانیک

شَرَعُوا شهرعاندوویانه (حلال و حهرامیانکرده) لَهْمُ بَوِيَان ، بَوْتَهوَانِ مَنْ لَه الدِّينِ ثَاينِ وَ دهستور و یاسا

مَا لَمْ يَأْذَنْ تَهْوِي رِيْگای نه داوه بِه يِي اللَّهُ خُودَا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ وَ تَه گَه ر نه بوا وته یهی الْفَصْلُ جیاکردنهو

لَقَضِي بَه دَنْيَايِ دَه بَرَايهوَه يَبْنَهُمْ نِيوَانِيَانِ وَإِنَّ وَ بَه دَنْيَايِ الظَّالِمِينَ سته مکاره کَان لَهْمُ بَوِيَان هَه يَه عَذَابُ عَه زَاب وَ تَه شکه نجه یه کی

أَلِيمٌ زُورُ بَه نَاَزَارِ (۲۱) تَرَى دَه بِنِي الظَّالِمِينَ سته مکاره کَان مُشْفِقِينَ زَرَاوِيَانچووه مِمَّا لَهْوِي كَسَبُوا بَه دهستیَان هِيْناوه

وَهُوَ وَ تَهْوَه وَاقِعٌ کهوتووه بِهِمْ وَ الَّذِينَ تَهو (کهس) انه یِ ءَامَنُوا بَرَوَايَان هِيْنَا وَعَمِلُوا وَ کردوویانه

الصَّلَاحَتِ کارو کردهو چاکه کَان فِي لَه ، لَه ناو رَوْضَاتِ بَاخَاتِي الْجَنَّاتِ بَه هه شته کَان (دَان) لَهْمُ بَوِيَان ، بَوْتَهوَانِ (هَه يَه) مَا تَهْوِي

يَشَاءُونَ تَهوَانِ دَه يَانه وئیت عِنْدَ لَاي رِبِّهِمْ پَه روه ردگاریَان ذَلِكَ تَهْوَه هُوَ تَهو الْفَضْلُ زِيْده به خشتی الْكَبِيرُ تَهوپه یری گهوره

(۲۲) ذَلِكَ تَهوِيَانِ الَّذِي تَهْوِيَه يَبْشُرُ مَرْگِيتِي ده دَاتِ اللَّهُ خُودَا عِبَادَه (بَه) بَه نَدَه کَانِي الدِّينِ تَهو (کهس) انه یِ

ءَامَنُوا بَرَوَايَان هِيْناوه وَعَمِلُوا وَ کردوویانه الصَّلَاحَتِ کارو کردهو چاکه کَان قُلْ بَلَى لَا - أَسْأَلُكُمْ دَاوَا (-نَا) کهم عَلَيْهِ لَه سهری

أَجْرًا پاداشت وَ دهستحه قِي إِلَّا اَلَا الْمَوْدَّةُ خَوْشه و یستی و په یوه ندی فِي لَه الْقُرْبَى نَزِيکی وَ خزمایه قِي وَمَنْ وَ هَرکَه سِي

يَقْتَرِفُ دهسته بهر بکات حَسَنَةً چاکه یی تَزِدُ نِیمه زیاد ده که یی لَهْمُ له فِیْهَا لَیْ ، تیایدا حُسْنًا چاکه یی اِنْ به دُنْیایِ اَللّٰهُ خودا

غُفُورٌ نه و په پری لیبورده یه شُكُور زور سوپاسکاره (۲۳) اُم یان يَقُولُونَ نه وان ده لَیْنِ اَقْتَرَى هه لَیْبه ستوه عَلَی له سره اَللّٰهُ خودا

كَذِبًا درو یه ک فَاِنْ جا نه گهر يَشَاءُ بیه ویت اَللّٰهُ خودا يَخْتَمُ مَور داده یی عَلَی له سره قَلْبِكَ دلی تو وَمَح و ده سریت هوه و لاده با

اَللّٰهُ خودا اَلْبَاطِل ناهه قی و پر وپوچی وَيُحَيِّ و بچه سپیئی اَلْحَق هه ق و راستی بِكَلِمَتِهِ به وته کانی اِنَّهُ به دُنْیایِ نه و

عَلِمٌ ته و او زانا بِذَات به وهی هه یه له ناو اَلصُّدُور سینگ و دله کان (۲۴) وَهُ و هه ر نه و خوی اَلَّذِي نه و زاته یه که

يَقْبَل وهرده گری و قبول ده کات اَلتَّوْبَةِ په شیمانی و گه رانه وه و توبه عَنْ له ، لَیْ عِبَادِهِ بهنده کانی وَيَعْفُوا و ده بورئ عَنْ لَیْ ، له

اَلْسَيِّئَات خراپه کان وَيَعْلَم و ده زانی وئاگداره له مَا تَفْعَلُونَ نه وهی ئیوه ده یکه ن (۲۵) وَيَسْتَجِيب و دی به ده نگ

اَلَّذِينَ نه و (که س) انه ی اَمَنُوا بروایان هینا وَعَمِلُوا و کردوویانه اَلصَّالِحَات کارو کرده وه چاکه کان وَيَزِيدُهُمْ و زیاتریشیان ده داتی

مِنْ له فَضْلِهِ زیده به خششی وَالْكَافِرُونَ و کافر و بی پرواکان لَهُمْ بۆیان هه یه عَذَابٌ عه زاب و نه شکه نجه یی شَدِيد زور توند

(۲۶) وَلَوْ و نه گهر بَسَط فره وان بکات اَللّٰهُ خودا اَلرِّزْق رۆزی و بژیوی لِعِبَادِهِ لَو بهنده کانی

لَبَغُوا نه وه به دُنْیایِ ده ستریزی ده که ن فِي له اَلْأَرْض زهوی وَلَكِنْ به لَام يُنْزِل داده به زنیی بِقَدَر به بریک مَا

يَشَاء نه و ده یه ویت اِنَّهُ به دُنْیایِ نه وه بِعِبَادِهِ به بهنده کانی خَيْرٌ خَيْرٌ هه موو بینه (۲۷) وَهُ و هه ر نه و خوی

اَلَّذِي نه و زاته یه که يُنْزِل داده به زنیی اَلْغَيْث باران مِنْ له بَعْد دوی مَا قَنَطُوا نه وهی بی هیوا و ناو مید بوون

وَيَنْشُر و په خش و بلاو ده کا رَحْمَتُهُ رهمه ت و به خشینی وَهُ و نه وه اَلْوَلِي دۆست و پشتیوانی راستی

اَلْحَمْد و سوپاسکارو و ناسراو به سیفات و کاری به رزی پیروز (۲۸) وَمِنْ و له اَيَّتِهِ نایه ته کانی (به لگه و نیشانه و موعجیزاتی)

خَلَق دروست کردن و به دیهینانی اَلسَّمَوَات ناسمانه کان و اَلْأَرْض و زهوی وَمَا و نه وهی بَث بلاو یکرده وه فِيمَا تیایندا مِنْ له

دَابَّة زنده وه ری وَهُ و هه ر نه وه عَلَی له سره جَمْعِهِمْ کۆکردنه وه یان اِذَا کانی يَشَاء نه و ده یه ویت قَدِير ته و او توانا داره (۲۹)

وَمَا وَهَرَشَى أَصْبَكُمْ تَوْشْتَان هَات وَ بَهْرَتَانَكهَوْت مِّنْ لَه مُصِيبَةً بَه لَو موسیبه تان فِيمَا ئه وه به وهی كَسَبَتْ بَه دهستی خستوه

أَيْدِيكُمْ دهسته كانتان وَيَعْفُوا وَ دهبورئ عَن لَه كَثِيرَ زُور (٣٠) وَمَا وَ - أَنْتُمْ ئِيوه بِمُعْجِزِينَ لَه دهسته درچوو و قوتاربوو (-نین)

فِي لَه الْأَرْضَ زهوی وَمَا وَ نیه لَكُمْ بۆتان مِّنْ لَه دُون غهیری اللَّهُ خُودَا مِّنْ (هیچ) وَلِيّ دُوسْت

وَلَا نَصِيرَ وَ نه (هیچ) پشتیوان وَ یارمه تدریک (٣١) وَمِنْ وَلَه ءَايَتُهُ نیشانه گه وره کانی ئه و الْجَوَار که شتی وَ پاپۆر فِي لَه

الْبَحْرِ ده ریاکان كَأَلْعَلَمْ وه ک کیو (٣٢) إِنْ ئه گهر يَشَأْ بیهوئیت يُسْكِن راده گری الرَّيْح با فَيَظْلَلَنَّ ئیتر ده میننه و

رَوَاكِدَ نه بزاو وَ نه جولاو عَلَى لَه سهر ظَهْرَهُ پشتی إِنْ بَه دنیایی فِي لَه ذَلِكَ ئه ویان

لَايَتَ بَه دنیایی ئایهت وَ نیشانه ی زور گه وره وَ مه زن هه یه لِكُلِّ بۆ هه موو صَبَّارَ زورخوړاگر شَكُورَ زور سوپاسکاران (٣٣)

أَوْ يَان لَه به نیانده بات بِمَا به وهی كَسَبُوا بَه دهستیان هیئاوه وَيَعْفَ وَ دهبورئ عَن لَه كَثِيرَ زُور (٣٤)

وَيَعْلَمَ وَ ده زانی الَّذِينَ ئه وانه ی يُجَدِّلُونَ دهمه قاله ده کهن فِي لَه ءَايَتِنَا ئایه ته کانمان (به لگه وَ نیشانه وَ موعجزات)

مَا هُمْ بۆ ئه وان نیه مِّنْ (هیچ) حَيِّصَ به ناییک (٣٥) فَمَا جَا ئه وهی أُوتِيتُمْ پیتاندراره مِّنْ شَيْءٍ لَه شتان فَتَعَّ ئه وه رابوئری

الْحَيَوةَ ژیان الدُّنْيَا دُنیا وَمَا ئه وهی عِنْدَ لای اللَّهُ خُودَا خَيْرَ چاکتره وَابَقَى وَ زیتِر ده مینته وه لِلَّذِينَ بۆ ئه و (کهس) انه ی

ءَامَنُوا بروایان هیئاوه وَ عَلَى وَبه رَبِّهِم پهره ردگاریان يَتَوَكَّلُونَ پشت ده به ستن (٣٦) وَالَّذِينَ ئه وانه ی يَجْتَنِبُونَ خوډوورده گرن لَه

كَبِيرَ گه وره الْاِثْمَ تاوانه کان وَالْفَوَاحِشَ وَ گونا هه دزیو وَ قیزه وهن وَ گه وره کان وَإِذَا وَ نه گهر مَا غَضِبُوا هاتو تور ده بوون

هُمْ (ئه وه) ئه وان يَغْفِرُونَ دبوورن وَ خوښ ده بن (٣٧) وَالَّذِينَ ئه وانه ی اسْتَجَابُوا هاتن به دهم وَ وه لأمیانده یه وه

لِرَبِّهِمْ لۆ پهره ردگاریان وَأَقَامُوا وَ ریک و دامه زراوینکرد الصَّلَاةَ نوئز وَأَمْرُهُمْ وَ کاروباری ئه وان سُورَى به شوورایه (پرسکرده به یه کتر)

بَيْنَهُمْ لَه نیوانیان وَمَا وَ لَه وهی رَزَقْنَاهُمْ پیمانداون لَه رزق وَ رۆزی يُنْفِقُونَ ده به خشنه وه (٣٨) وَالَّذِينَ ئه وانه ی إِذَا كَانِ

أَصَابَهُمْ تووش دین وَ به ریانده که ویت الْبَغْيَ ده سترژیکاری هُمْ (ئه وه) ئه وان يَنْتَصِرُونَ سه رده که ون (و حه قی خو یان به ده ست دینن)

(۳۹) وَجَزَاُ و سزای سَيِّئَةٍ خرابه‌یه‌ک سَيِّئَةٍ خرابه‌یه‌ک ه مِثْلَهَا وه‌ک ئه‌و فَنّ جا ئه‌و که‌سه‌ی عَفَا بورا و لی‌خو‌ش‌بوو

وَأَصْلَحَ وچاکه‌کار بوو فَأَجْرُهُ ئه‌وه‌پاداشتی عَلٰی له‌سه‌ر اَللّٰهُ خودا یه اِنَّهُ به‌دُنْیَا یی ئه‌و لَا یُحِبُّ خو‌شی ناوِیت

الظّٰلِیْن سته‌مکاره‌کان (۴۰) وَلَمَنْ و به‌دُنْیَا یی ئه‌وه‌ی اَنْتَصَرَ تۆله‌ی‌خو‌ی سه‌نده‌وه و سه‌رکه‌وت بَعْد له‌دوای

ظُلْمِهِ زو‌لم وسته‌مه‌که‌ی فَأُولَٰئِكَ ئه‌وه‌ئه‌وان مَا عَلَیْهِمْ له‌سه‌ریان نیه مِّن (هیچ) سَبِيلٍ رَّیْبِک (۴۱) اِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها

السَّبِيل رِی (ی تۆله‌کرانه‌وه) عَلٰی له‌سه‌ر اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌یه یُظْلَمُونَ زو‌لم وسته‌م ده‌که‌ن له اَلنَّاس خه‌لک وَیَعْنُونَ و ده‌ستدریژی ده‌که‌ن

فِی له اَلْأَرْض زه‌وی بَغِیْر به‌یِّ اَلْحَقّ حه‌ق اُولَٰئِكَ ئه‌وان هُم بۆیان عَذَاب عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی اَلِیْم زۆر به‌نازار (۴۲)

وَلَمَنْ ئه‌وه‌ی صَبَرَ ئارامیگرت و خو‌راگریوو وَغَفَرَ و بو‌ورا اِنَّ به‌دُنْیَا یی ذَٰلِكَ ئه‌ویان لَمِنْ له عَزَم به‌گرینگداواکراوه‌کانی

اَلْأُمُور کاروباره‌کانه (۴۳) وَمَنْ و هه‌رکه‌سئ یُضِلّ - اَللّٰهُ خودا (-گومرای بکات) فَمَا ئه‌وه‌نیه لَهُ بۆی مِّن (هیچ)

وَلِی دۆست ی مِّن له بَعْدِهِ دوای ئه‌و وَتَرَى و ده‌بینی الظّٰلِیْن سته‌مکاره‌کان لَمَّا کاتِی رَأَوْا بینیان اَلْعَذَاب عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه

یَقُولُونَ ئه‌وان ده‌ئین هَلْ ئایا (هه‌یه) اِلٰی بۆ مَرَدِّ گپ‌رانه‌وه مِّن (هیچ) سَبِيلٍ رَّیْبِک (۴۴) وَتَرَهُمْ و ده‌یان‌بینی

یُعْرَضُونَ نیشانده‌درئینه عَلَیْهَا سه‌ری خَشِیْعِیْنَ زه‌لیل و زه‌بوون ن مِّن له اَلذَّل رِیسوایی و سه‌رشو‌ری یَنْظُرُونَ ته‌مه‌شاده‌که‌ن مِّن له

طَرَفٍ لا‌چاوئیکی خَفِیِّ شاراهه وَقَالَ و - اَلَّذِیْنَ ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بروایان هینابوو (-گوتیان) اِنَّ به‌دُنْیَا یی

اَلْخٰسِرِیْنَ خه‌ساره‌تمه‌ند و دۆراوه‌کان اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌ن خَسِرُوا له‌ده‌ستیاندا اَنْفُسَهُمْ خو‌یان وَاَهْلِهِمْ و که‌س و کاریان یَوْم رۆژی

اَلْقِیَمَةِ قیامه‌ت و زیندوو‌بوونه‌وه اَلَا ده‌بزانن اِنَّ به‌دُنْیَا یی الظّٰلِیْن سته‌مکاره‌کان فِی له ، له‌ناو عَذَاب وئه‌شکه‌نجه‌ی

مُقِیْم به‌رپاکراو (۴۵) وَمَا - کَانَ (-نه‌) بوو هُم بۆئه‌وان مِّن (هیچ) اَوْلِیَاء دۆست و پشتیوان ی یَنْصُرُونَهُمْ سه‌ریان بخه‌ن

مِّن له دُون غه‌یری اَللّٰهُ خودا وَمَنْ و هه‌رکه‌سئ یُضِلّ - اَللّٰهُ خودا (-گومرای بکات) فَمَا ئه‌وه‌نیه لَهُ بۆئه‌و مِّن (هیچ)

سَبِيلٍ رَّیْبِک (۴۶) اَسْتَجِیْبُوا به‌ده‌نگ وه‌رن لِرَبِّکُمْ بۆ په‌روه‌دیگارتان مِّن له قَبْل پِیش اَنْ ئه‌وه‌ی که یَأْتِی بَیْت یَوْم رۆژی

لَا - مَرَدَّ گه رانه وهی (-نیه) لَهُ له مِنْ له اللَّهُ خدا مَا لَكُمْ بۆتان نییه مِّن (هیچ) مَلَجًا په نایه ک یَوْمَئِذٍ ئه ورژه وَمَا ونیه

لَكُمْ بۆتان مِّن (هیچ) نَكِيرٌ نَّكِيرٌ (٤٧) فَإِنْ جا ئه گهر أَعْرَضُوا ئه وان پشتیان هه ئکرد فَأَ ئه وه - أَرْسَلْنَاكَ (-نه) مان ناردوو ه تۆ

عَلَيْهِمْ بۆ سه ریان ، له سه ریان حَفِظًا پارێزهر (بیت) إِنَّ نیه عَلَيْكَ له سه رت ، لۆسه رت إِلَّا جگه له ، ته نها ، به ده رله أَلْبَلَّغَ راگه یاندن

وَأَنَّا و به دنیای ئیمه إِذَا کاتی أَذَقْنَا چه شتمان به الْإِنْسَانَ مرۆف مِّنَّا له ئیمه وه رَحْمَةً به زه ی و میهره بان فَرِح دڤخۆش بوو

بَهَا یی وَإِنْ و ئه گهر تُصِيبُهُمْ توشیان بیت و به ریانکه ویت سَيِّئَةً خراپه یی بِمَا به وهی قَدَّمْتُ پیشیخست و کردی أَيْدِيَهُمْ دهسته کانیان

فَإِنَّ ئیتر ئه وه الْإِنْسَانَ مرۆف كَفُورٌ زۆر ناشوکر و بئ ئمه که (٤٨) لِلَّهِ هه ره ی خودایه مُلْكٌ خاوه نداری و پادشایه تی

الْأَسْمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زه ی يَخْلُقُ دروستی ده کات مَا يَشَاءُ ئه وه ی بیه ویت يَهَبُ ده به خشیت لَمَنْ به ئه وه ی

يَشَاءُ ئه وه بیه ویت إِنَّا مَتِّينَان وَيَهَبُ و ده به خشیت لَمَنْ به ئه وه ی يَشَاءُ ئه وه بیه ویت الذُّكُورَ نترینان (٤٩) أَوْ يان

يُزَوِّجُهُمْ پیکه وه یان ده کات ذُكْرَانًا نترینان وَإِنَّا و مَتِّينَان وَيَجْعَلُ و - مَن ئه وه ی يَشَاءُ ئه وه بیه ویت عَقِيمًا نه زۆکی (-ده کات)

إِنَّهُ به دنیای ئه وه عَلِيمٌ ته و او زانا و ئاگدار قَدِيرٌ ته و او توانداره (٥٠) وَمَا نه كَانَ بووه لِبَشَرٍ بۆ (هیچ) مرۆفیک أَنْ که

يُكَلِّمَهُ بیدووینی اللَّهُ خدا إِلَّا مه گهر ، ته نها وَحِيًا به وه ی و نیگا أَوْ يان مِّن له وَرَائِي له پشت حِجَابٍ په رده و حیجابیک أَوْ يان

يُرْسِلُ بنێری رَسُولًا په یامبه ریک فَيُوحِي ئیتر نیگا و سروش بکا بِإِذْنِهِ به ئیزن و رێنیدانی ئه و مَا يَشَاءُ ئه وه ی بیه ویت

إِنَّهُ به دنیای ئه وه عَلِيٌّ به رز و بالایی حَكِيمٌ ته و او کاربه چی (یه) (٥١) وَكَذَٰلِكَ و ئاواش أَوْحَيْنَا سروش و نیگامانکرد إِلَيْكَ بۆتۆ

رُوحًا رۆح و گیانیك مِّن له أَمْرِنَا فه رمانی ئیمه مَا كُنْتَ تَوْ نه تَدْرِي (نهت) ده زانی

مَا أَلَكْتُب چی یه نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا يَمُن و نه برۆا و ئیمان وَلَٰكِنْ به لَام جَعَلْنَاهُ و امان لیکرد

نُورًا نوور و رۆناکییه ک (بیت) نَهْدِي رێنمایی ده که ین بِهِ یی مَن وما نَشَاءُ ئیمه بمانه وئ مِّن له عِبَادِنَا به نده کانمان

وَأَنَّكَ و به دنیای تۆ لَتَهْدِي هه ر رێنمونی ده که ی إِلَى بۆ ، بۆلای صِرَاطٍ شا رێگا ییکی مُسْتَقِيمٍ راست و ره وان (٥٢)

صِرَاطِ شَارِيكَايِ ٱللّٰه خُودَا ٱلَّذِي ئِئَوَهِي لَّهُ بُؤْئَهُو ، هِي ئِئَوَه مَآ فِي لِه ، لِه نَاوِ ٱلسَّمَوَاتِ ئِئِسْمَانَه كَان وَمَا ئِئَوَهِي فِي لِه ، لِه نَاوِ

ٱلْأَرْضِ زَهْوِي ٱلَا دَهْبَزَانِن إِلَى هَهَر بُو ، بُولَايِ ٱللّٰه خُودَا تَصِيرِ دِيئَه بَه رِبَارِ ٱلْأُمُورِ كَار وَ فِهْرْمَانَه كَان (٥٣)